

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

INSO-ISO-IEC

29341-13-11

1st. Edition

2012

Identical with
ISO/IEC 29341-13-
11:2008

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران -

ایزو-آی-اسی

۲۹۳۴۱-۱۳-۱۱

چاپ اول

۱۳۹۱

فناوری اطلاعات - معماری افزاره جامع

-UPnP اتصال و اجرا

قسمت ۱۳-۱۱: پروتکل کنترل امنیت

افزاره - خدمت کنسول امنیت

Information technology – UPnP Device
Architecture – Part 13-11: Device
Security Device Control Protocol –
Security Console Service

ICS:35.200

بهنام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فن‌آوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و وارد کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازهٔ شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینهٔ مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی،

آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یک‌جا، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
«فناوری اطلاعات - معماری افزاره جامع اتصال و اجرا UPNP
قسمت ۱۳-۱۱: پروتکل کنترل امنیت افزاره - خدمت کنسول امنیت»

سمت و/یا نمایندگی

دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

رئیس:

نعمتی، فرهاد

(فوق لیسانس مهندسی کامپیوتر)

دبیر:

شرکت ریزفناوران آرکا پژوه

خوشقدم، سهیلا

(لیسانس مهندسی کامپیوتر)

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

شرکت ریزفناوران آرکاپژوه

اصلزاد، محمدعلی

(لیسانس مهندسی کامپیوتر)

اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی آذربایجان شرقی

بدلی افسرد، بابک

(فوق لیسانس مهندسی کامپیوتر)

شرکت ایران دیتا

خاکپور، علی

(لیسانس مهندسی کامپیوتر)

شهرداری تبریز

الهی، بهمن

(لیسانس مهندسی مکانیک)

شرکت ریزفناوران آرکاپژوه

سرسرای، فرناز

(لیسانس مکانیک)

شرکت ریزفناوران آرکاپژوه

عظیمی حسینی، سارا

(لیسانس مهندسی کامپیوتر)

شرکت ریزفناوران آرکاپژوه

علیوند، فاطمه

(لیسانس مهندسی کامپیوتر)

پیش‌گفتار

استاندارد «فناوری اطلاعات – معماری افزاره جامع اتصال و اجرا UPnP»- قسمت ۱۱-۱۳: پروتکل کنترل کنترل امنیت افزاره- خدمت کنسول امنیت» که پیش‌نویس آن در کمیسیون فنی مربوط، توسط شرکت ریزفناوران آرکا پژوه بر مبنای روش تغییز مورد اشاره در راهنمای ISO/IEC Guide 21-1 (پذیرش ملی استانداردهای «بین‌المللی») و دیگر مدارک استاندارد) به عنوان استاندارد ملی ایران، تهیه شده و در یکصد و شصت و یکمین اجلاس کمیته ملی استاندارد رایانه و فرآوری داده‌ها مورخ ۹۱/۰۲/۱۲ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هرگونه پیشنهادی که برای اصلاح یا تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، همواره از آخرین تجدیدنظر آن‌ها استفاده خواهد شد.

این استاندارد ملی بر اساس پذیرش استاندارد «بین‌المللی» به شرح زیر است:

ISO/IEC 29341-13-11: 2008, Information technology – UPnP Device Architecture – Part 13-11: Device Security Device Control Protocol – Security Console Service.

فناوری اطلاعات - معماری افزاره جامع اتصال و اجرا UPnP قسمت ۱۲-۱۱: پروتکل کنترل امنیت افزاره - خدمت کنسول امنیت

۱ هدف و دامنه کاربرد

این استاندارد ملی، براساس پذیرش استاندارد بین‌المللی ISO/IEC 29341-13-11:2008 تدوین شده است. هدف از تدوین این استاندارد، تعریف خدمت^۱ که توسط یک کنسول^۲ امنیتی^۳ پیشنهاد شده، می‌باشد.

این کنسول امنیتی کاربر واسطه^۴ را برای مدیریت کنترل دسترسی به افزارهای جامع اتصال و اجرا^۵ امنیتی امنیتی آگاه، پیشنهاد می‌کند. (برای توصیف اقدامات مورد استفاده در ایجاد و ویرایش فهرست‌های کنترل دسترسی^۶ و گرفتن مالکیت امنیتی افزارهای امنیت افزاره ۱ مراجعه شود) چنان‌که افزاره کنسول امنیتی متعلق به خود است. در صورتی که کاربر به هرگونه اقدامات کنترل شده دسترسی داشته باشد در آن صورت این اقدامات توسط کاربران انسانی مدیریت می‌شود نه اینکه توسط برخی دیگر از کنسول‌های امنیتی مدیریت شود. بنابراین یک کنسول امنیتی نیازمند یک خدمت امنیت افزاره نمی‌باشد و دارای حافظه نهان گواهی شده می‌باشد اما به جای یک حافظه نهان داخلی دارای یک حافظه نهان خارجی است.

شبکه ایجاد شده از خود مؤلفه‌های کاربران، هیچ اتصالی با دامنه کاربران شخصی خارجی ندارد و تاکنون هیچ نقطه کنترلی به کسی غیر از کاربر شبکه‌ای که نیازمند ویژگی‌های امنیتی اتصال و اجرا می‌باشد، متصل نشده است. از قبل جداسازی شبکه، سطحی از امنیت فیزیکی را حاصل کرده است. ما نگران امنیت اتصال و اجرای شبکه در بیشتر نقاط کنترل کاربران خودی هستیم که بر روی شبکه فیزیکی ارائه شده‌اند و رسیدن به افزارهای کاربر را با پیام فعل کرده‌اند. این شرایط می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

۱- استفاده از شبکه‌بندی بی‌سیم، خط نیرو یا مودم کابلی بدون فایروال^۷ به مهاجم این اجازه را می‌دهد تا بدون اجازه کاربر یا بدون اطلاع او به شبکه ملحق شود؛

۲- زیرساخت‌های شبکه مشترک، از قبیل خوابگاه دانشگاه یا یک ساختمان حکومتی مشترک سیمی برای اترنت به عنوان یک بخش شبکه به بیش از یک نفر ساکن، خدمت رسانی می‌کند؛

1- Service

2-Console

3-Security Console (SC)

4-Interface

5- Universal Plug and Play (UPnP)

6- Access Control Lists (ACL)

7- Firewall

۳- خانواده‌ها از افراد مختلف یا نوجوانان هستند که در آن هر فرد می‌خواهد یک دامنه امنیتی خصوصی ایجاد نماید. علاوه بر این در هر دامنه از افزارهای یا نقاط کنترل مشترک در میان آن‌ها از دامنه شبکه مشترک استفاده می‌کنند؛

۴- اتصال به اینترنت توسط افزارهای یا خدمات که بخش شبکه واحدی از مشترکین متعدد را که به عنوان یک اثر جانبی اتصال به شبکه را ارائه می‌دهند، ایجاد می‌کند. (مانند برخی از مودم‌های کابلی و برخی از اتصالات فراهم کننده خدمت اینترنت)؛^۱

۵- خانواده‌ای که در آن مهمان‌ها ممکن است افزاره تلفن همراه یا به طور موقت نقاط کنترلی درون شبکه را داشته باشند.

در چنین شبکه‌هایی از اشتراک‌گذاری عمومی و اتفاقی نمی‌توان بر امنیت شبکه فیزیکی جهت حفظ افزارهای یا روش‌های کشف (برای مثال پروتکل کشف خدمت ساده چند پخشی)^۲ برای کامپایل فهرستی از "افزارهای من"^۳ یا "نقاط کنترل من"^۴ تکیه کرد. این برگ‌ها تا حدی کاربر را به صورت دستی برای افزارهای قابل دسترس فیزیکی و نقاط کنترل انتخاب می‌کند، انتخاب کسانی که علاقه به کاربری دارند. یکی از توابع اصلی از کنسول امنیتی، فعل کردن کاربر برای انتخاب است. این فرآیند نیازمند دو عملیاتی است که در طرح اصلی از اتصال و اجرا پیش بینی نشده است.

۱- کشف نقاط کنترل و

۲- نام‌گذاری افزارهای یا نقاط کنترلی براساس هر کاربر.

اقدامات فراهم شده در این خدمت اجازه انجام دو تابع را به کنسول امنیتی می‌دهد.

علاوه بر این برخی اوقات اشتراک‌گذاری افزاره در سراسر دامنه امنیتی برای استفاده از تصدیق‌های^۵ مجاز با عنوان بندهای توصیف شده در ۱-۱ و ۳-۳ فراخوانی می‌شوند. این خدمت اقداماتی برای تحويل گواهینامه‌ها (یا زنجیره‌های گواهینامه) (به بند ۲-۵-۳ مراجعه کنید) و برای ابطال گواهینامه (از طریق تکرار) (به بند ۲-۵-۴ مراجعه کنید) فراهم می‌کند.

۱-۱ اقدامات کنسول امنیتی

1- Internet Service Provider (ISP)

2- Simple Service Discovery Protocol (SSDP)

3-My Devices

4-My Control Points

5-Authorizationes

موقعی که کنسول امنیتی با افزاره امنیتی آگاه در تعامل است از طریق اقدامات ارائه شده توسط افزاره انجام می‌پذیرد. با این حال کنسول امنیتی باید با نقاط کنترل^۱ در تعامل باشد. در عوض نقاط کنترلی اجباری به افزاره تبدیل می‌شود، جهت پشتیبانی از این تعاملات، اقداماتی را که کنسول امنیتی ارائه می‌دهد تعریف می‌کنیم. این اقدامات از این خدمت در سه بخش عملکردی می‌باشد:

- ۱- کشف نقاط کنترل؛
- ۲- ارتباط با فرهنگ لغت نام محلی؛
- ۳- فرآیند گواهینامه.

۱-۱-۱ کشف نقاط کنترل

نسخه ۱.۰ معماری افزاره جامع اتصال و اجرا شامل پروتکل کشف خدمت ساده برای کشف افزاره‌ها توسط نقاط کنترلی می‌باشد. با این حال هیچ پروتکلی برای کشف نقاط کنترل توسط دیگر نقاط کنترل یا افزاره‌ها، وجود ندارد.

کنسول امنیتی نیازمند کشف نقاط کنترل می‌باشد به‌طوری که بتواند کسانی را که در دامنه امنیتی محلی حق دسترسی به افزاره را دارند، شناسایی کند.

ما به این کشف توسط برگرداندن منطق کشف اتصال و اجرا دست یافته‌ایم. یک نقطه کنترل آگاه امنیتی یک کنسول امنیتی که اقدام Presentkey را ارائه می‌دهد، کشف خواهد کرد و سپس عمل فراخوانی خود را به کنسول امنیتی اعلام خواهد کرد. از آنجا که نقاط کنترل ممکن است در دامنه امنیتی چندگانه عمل کند باید خود را به هر کنسول امنیتی که آن را تشخیص می‌دهد اعلام کند. عمل اعلام، به معنی دریافت هر حقی توسط کاربر باشد چون واگذاری حقوق، بیان کننده تصمیم کاربر می‌باشد. با این حال یک نقطه کنترل نمی‌تواند از قبل تشخیص دهد که آیا یک کنسول امنیتی خاص برای واگذاری برخی حقوق انتخاب خواهد شد، بنابراین باید خود را به همه کنسول‌های امنیتی اعلام کند.

۱-۱-۲ ارتباط با فرهنگ لغت محلی

یکی از عملکردهای اصلی کنسول امنیتی، شناسایی افزاره‌ها و نقاط کنترل در شبکه محلی کاربر می‌باشد. در حداقل یک پیاده‌سازی از کنسول امنیتی، این فرآیند شامل اجازه کاربر به واگذاری انتخاب نام کاربری خود (نام‌های محلی) به افزاره‌ها و نقاط کنترلی می‌باشد. از آنجا که افزاره‌ها و نقاط کنترل ممکن است قابل دیدن باشند (به‌دلیل نام)، دامنه امنیتی مختلف، توسط کاربران مختلف یک افزاره واحد یا نقاط کنترلی که می‌توانند شامل چندین نام محلی باشند، انجام می‌شوند. بنابراین این اسمای ویژگی کاربر باقی می‌ماند (به

طور خاص از کنسول امنیتی) به جای این که نام افزاره یا نقاط کنترل خود باقی بماند. به طور معمول آنها در داخل ساکن خواهند بود و از کنسول امنیتی منتشر نمی‌شوند.

به عنوان مثال، اشتراک گذاری یک شبکه در یک محل با دو نفر کاربر را در نظر بگیرید. هر یک دارای دامنه شخصی از افزاره جامع اتصال و اجرا و نقاط کنترل می‌باشند اما برخی مولفه‌ها بین آنها به اشتراک گذاشته شده است. یک افزاره مشترک با یکانی عکس‌های دیجیتالی شخص یک می‌باشد. شخص یک به آن توسط نام "عکس" مراجعه می‌کند در حالی که شخص دو نام "بایگانی عکس فوری شخص یک" را به آن داده است. هیچ کدام از اسامی متناسب با برتری کاربر دیگر نیست بنابراین هیچ نامی به عنوان نام دوستانه منحصر به فرد برای افزاره مشترک مناسب نیست در همین حال افزاره با یگانی توسط یک نام منحصر به فرد در شبکه مانند DE7Z-GVGK-QTYR-TWPO-YF54-GB4M-OGFH-XJYM شناخته شده که هیچ کاربری نمی‌خواهد با آن کار کند. نگاشت نام دوستانه به نام منحصر به فرد تابعی از رابط کاربر برای هر کاربر است (کنسول امنیتی در این مورد) در اینجا نگاشت به فرهنگ لغت محلی مراجعه می‌کند.

۱-۳-۱ فرآیند گواهینامه

کنسول امنیتی برای اعطای حقوق دسترسی به افزاره‌های تحت کنترل خود مسئول است. اگر یک افزاره در میان دامنه‌های متعدد به اشتراک گذاشته شود کنسول امنیتی متعدد وجود خواهد داشت که نیازمند اعطای حقوق در آن افزاره می‌باشد این اشتراک گذاری حقوق برای اعطای دسترسی می‌تواند از طریق مشارکت حاصل شود (اعطای مالکیت در امنیت افزاره: ۱) اما یک مالک مشترک تمام دسترسی به افزاره را دارد و در میان دیگر موارد قادر به از بین بردن حقوق دسترسی از اولین مالک از جمله وضعیت مالکیت می‌باشد در صورتی که برخی از کنسول‌های امنیتی قدرت اشتراک گذاری بیش از حدی داشته باشند می‌توانند مجوزهایی از طریق فهرست کنترلی افزاره را درست مثل هر نقطه کنترل اعطای نمایند. در این مورد کنسول امنیتی با اضافه کردن ورودی‌های فهرست کنترل دسترسی^۱، حقوقی را به نقاط کنترل (یا دیگر کنسول‌های امنیتی) اعطا نخواهد نمود پس حق ویرایش فهرست کنترل دسترسی را ندارد مگر از طریق گواهینامه‌های مجاز (به افزاره امنیت ۱: برای تعریفی از گواهی نامه‌های مجاز مراجعه نمایید).

ممکن است یک کنسول امنیتی مالکیت یک افزاره و همچنین اعطای حقوق با گواهینامه را نیز داشته باشد برای مثال در صورتی که افزاره ذخیره‌سازی بیش از حد برای یک فهرست کنترل دسترسی کوچک باشد یا افزاره در زمان روی خط نبودن، حق دسترسی داشته باشد نیازمند اعطا می‌شود. گواهینامه مجاز شبیه یک ورودی فهرست کنترل دسترسی است اما امضای دیجیتالی شده و شامل یک صادر کننده مشخصات افزاره است که به آن اعمال می‌شود و احتمالاً شامل یک تاریخ انقضای و زمان می‌باشد. دو اقدام وجود دارد که در اینجا به منظور تسهیل فرایند گواهینامه ارائه شده است:

۱- به دست آوردن گواهینامه: که به عنوان یک مکانیسم اداره پست اجازه می‌دهد یک نقطه کنترل یا کنسول امنیتی دیگر گواهینامه‌ها را که توسط کنسول امنیتی صادر شده واکشی نماید (این عمل توسط رویدادهای متغیر، لیست انتظار نقاط کنترلی توسط هر نقطه کنترلی یا کنسول امنیتی دیگر پشتیبانی می‌شود)

۲- تمدید گواهینامه: توسط یک نقطه کنترل می‌تواند یک نسخه به روز شده از یک گواهینامه منقضی شده (یا به زودی منقضی خواهد شد) را برای کسب جزئیات بیشتر در خواست نماید. در مورد بازسازی به بند ۳ تئوری عمل مراجعه نمایید.

اگرچه به دست آوردن گواهینامه یک مکانیسم ارتباطی برای گواهینامه می‌باشد اما مانع مکانیسم‌های ارتباطی دیگر برای برنامه‌های کاربردی کنسول امنیتی پیاده‌سازی شده نمی‌شود. برای مثال ممکن است از پست الکترونیکی، sneaker-net، برخی خدمات دایرکتوری یا HTTP برای این توابع ارتباط استفاده نماید. در یک شبکه واقعاً پیچیده با تعداد زیادی از گواهینامه‌ها یک خدمت دایرکتوری هوشمند به نقطه کنترل دقیقاً زنجیره گواهینامه که نیازمند دسترسی به یک عمل خاص در یک افزاره می‌باشد را بر می‌گرداند، این موارد برنامه‌های کاربردی طراحی مسائل و خارج از محدوده این خصوصیات پروتکل می‌باشد. به دست آوردن گواهینامه به عنوان مشتق کننده مشترک جهت حصول اطمینان از قابلیت همکاری می‌باشد (با فرض مولفه هایی که حداقل گاهی اوقات در یک شبکه اشتراک گذاشته شده‌اند).

کلیه بندهای استاندارد بین‌المللی ISO/IEC 29341-13-11:2008 در مورد این استاندارد، معتبر و الزامی است.